

WOUTER DE VRIENDT
ANALYSEERT DE STAAT
VAN ONZE PENSIOENEN

BART CARON
MAARTEN TAVERNIER
“MEER WINDMOLENS
IN WEST-VLAANDEREN”

FOTOREPORTAGE
MARS VOOR WERK

STANDPUNT VEILIGHEID
BRUSSEL

NIET TE MISSEN

2010: EUROPEES JAAR VAN DE ARMOEDE

Elk jaar zet de EU een thema in de kijker. Dit jaar is uitgeroepen tot het Europees jaar van de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting. De EU is een van de rijkste gebieden ter wereld, maar toch heeft **17% van de Europeanen** zo weinig middelen dat zij zich niet in hun basisbehoeften kunnen voorzien. Armoede wordt vaak geassocieerd met ontwikkelingslanden. Maar armoede en sociale uitsluiting komen ook in Europa voor. Het probleem is weliswaar minder ernstig, maar toch is het onaanvaardbaar. Armoede en uitsluiting van een individu leiden tot degradatie van de samenleving. Europa is alleen sterk als het volle potentieel van ieder individu wordt benut.

www.2010againstpoverity.eu

ZATERDAG 6 MAART 2010 BRUSSEL
WERELDVROUWENMARS BELGIË

In 2010 worden er in België en overal in de wereld acties georganiseerd voor de derde editie van de Wereldvrouwenmars (WVM). Duizenden vrouwen die dezelfde waarden van gelijkheid, vrijheid, solidariteit, rechtvaardigheid en vrede zullen samen stappen en over de grenzen heen hun stem laten horen. Kom alvast op zaterdag 6 maart 2010 naar Brussel. Afspraak om 12u30 aan de Beurs voor een mars tot aan het Justitiepaleis. Wij komen de straat met onze eisen, we lopen langs vier plaatsen die symbool staan voor de thema's van de WVM. Bij deze gelegenheid vieren we ook de 100ste Internationale Vrouwendag.

ZATERDAG 27 MAART 2010
EARTH HOUR WWF

Zaterdag 27 maart wordt in België op initiatief van WWF voor de tweede keer Earth Hour georganiseerd. Die dag zullen meer dan een miljard mensen over de hele wereld het symbolische gebaar van vorig jaar herhalen en **tussen 20.30 en 21.30 uur de lichten doven**. Met dit sterke gebaar wil WWF bewijzen dat de mensen door zich te verenigen werkelijk een verschil kunnen maken in de strijd tegen de klimaatverandering. In maart 2009 beantwoordden **meer dan 4.000 steden en gemeenten en bijna 20.000 bedrijven in 88 landen** de oproep van WWF om de burgers in actie te brengen. Ook in België was Earth Hour een succes.

www.earthhour.be

2010: JAAR VAN DE BIODIVERSITEIT

De Verenigde Naties hebben 2010 uitgeroepen tot 'Internationaal Jaar van de Biodiversiteit'. Alle bewoners van onze aardbol staan dit jaar voor een grote uitdaging. Ze moeten proberen het verlies aan biodiversiteit een halt toe te roepen. In België loopt alvast de campagne 'Ik geef leven aan mijn planeet'. Op de website www.ikgeefleven-aanmijnplaneet.be kun je terecht voor allerlei nieuwtjes, tips en getuigenissen. Op www.biodiv2010.be kan je dan weer terecht voor een overzicht van activiteiten voor het hele gezin, een gratis boekje met 366 tips en een kort overzicht van het onderzoek naar biodiversiteit in België.

15 MAART 2010 ANTWERPEN

DEBAT OVER BEVOLKINGSGROEI EN MIGRATIE

Momenteel zijn we met 6,7 miljard mensen op deze planeet. Tegen 2050 zullen dat er 9 miljard zijn. Wat zijn de oorzaken en gevolgen daarvan? Zijn er wegen om hieraan te verhelpen? En tegen 2030 groeit de Vlaamse bevolking met 12%, hoofdzakelijk te wijten aan immigratie. Hoe gaan we daarmee om? Genoeg stof voor een debat van Terra Reversa, met inleidingen door **Prof. Robert Cliquet** (UGent) en **Jozef De Witte**, directeur van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding. Op maandag 15 maart, in de lokalen van Pax Christi, Italiëlei 98 A, 2000 Antwerpen. Inschrijven via terra.reversa@telenet.be

18 TOT 25 APRIL 2010
WEEK VAN DE AARDE

De Week van de Aarde loopt van 18 tot 25 april en staat in het teken van **biodiversiteit én recreatie**. De campagne-week wordt op gang getrokken met een nationaal startevenement **'Walk for nature' op 18 april**. Op zondag 25 april sluiten verschillende regionale en lokale biodiversiteitsactiviteiten de campagne af. Met de slogan **'Iedereen in beweging voor een rijke natuur'** slaat de milieubeweging in 2010 de handen in elkaar met enkele socio-culturele verenigingen om zoveel mogelijk verenigingen, lokale overheden, scholen en individuele burgers in beweging te zetten voor het behoud van de biodiversiteit.

www.weekvandeearde.be

EDITO

WOUTER VAN BESIEËN - Voorzitter Groen!

VEILIGHEID VOOROP

Op het moment dat ik dit schrijf, is de treinramp in Buizingen volop in het nieuws. Als treinreiziger sta je er niet bij stil dat je zoiets kan overkomen. Op zo'n moment past het om stil te staan bij slachtoffers en nabestaanden. Maar wat nu bezig is, is echter ongehoord. Verantwoordelijken schuiven de zwarte piet naar elkander door. De NMBS en de bevoegde minister wijzen naar Europa. Europa speelt op zijn beurt de bal terug naar de NMBS. En dat terwijl reddingswerkers nog volop aan het ruimen zijn. Van een bedrevend niveau.

Vandaar ook onze vraag naar een parlementaire onderzoekscommissie. Vooral de getroffensten, maar ook de duizenden treinreizigers hebben het recht om antwoorden te krijgen op vragen zoals: welke lessen zijn er getrokken uit de ramp van Pécrot in 2001? Welke veiligheidsmaatregelen moesten er genomen worden? Waarom zijn de investeringen in beveiliging er 9 jaar later nog steeds niet? En hoe zit het met de Europese landen die hun treinnet wel hebben beveiligd? Hier moet het parlement voluit zijn controletaak kunnen spelen.

Verder staat veiligheid de laatste tijd vaak in de belangstelling. Net voor Buizingen zat Kuregem in het nieuws. Omwille van veiligheid in de publieke ruimte. Kuregem opende het debat over veiligheid in Brussel en de aanpak van straatcriminaliteit. Voor alle duidelijkheid: ook Groen! vindt het ontoelaatbaar dat een school moet verhuizen omdat leerlingen niet langer veilig op school geraken. Of dat mensen zwaar gewapend op straat rondlopen. En die wapens gebruiken tegen medemensen en politieagenten. Dan moet je hard optreden.

Maar ik besef ook dat multolerantie – zelfs al is die tijdelijk en gericht – geen structurele oplossing is. Federaal parlementslid Stefaan Van Hecke wijst in dit nummer op de noodzaak om de 'strafrechtketen' in zijn geheel te bekijken. Dat betekent dat we het dus ook hebben over preventie, onderwijs en tewerkstelling. Over zware criminaliteit en uitbuiting van mensen in het zwartwerkcircuit. Ik sta dan ook volledig achter zijn pleidooi om de zwakste schakels te versterken. Anders heeft de roep om een gerichte aanpak geen enkele zin.

Je merkt het. Er ligt heel wat op de politieke plank in dit nieuwe jaar. Groen! houdt alvast de vinger aan de pols en is prominent aanwezig in de debatten. Maar ook intern is er veel werk aan de winkel. Vandaar dat ik hoop je in 2010 te ontmoeten. Hopelijk al op de volgende 'dag lokale politiek' op 13 maart in Antwerpen. Die staat volop in het teken van Halfweg. Want de tijd vliegt: we zijn reeds halverwege de lokale en provinciale besturen. Dan past het om even achterom te kijken. Maar ook en vooral vooruit.

inhoud

02 NIET TE MISSEN

03 EDITO

04 DOSSIER VEILIGHEID

Stefaan Van Hecke over (de zwakke schakels in de) strafrechtketen

06 EUROPA

Bart Staes getuigt vanuit het Europees parlement: "Waarom ik niet voor Barroso II stemde"

Film je toekomst in 59 seconden

EU2020: naar een groene New Deal of toch weer meer van hetzelfde?

09 JONG GROEN! PLUS

Sociaal-liberaal en Groen!: samen de aarde bewaren?

'Nieuwe kerncentrale is absurd en naïef'

10 MEDIAMIX // TELEX

12 UIT DE REGIO'S

Bruno De Lille: 'Nieuwe aanpak verkeersveiligheid in Brussel'

Brussels logistiek platform BILC: elders en beter

Groene Pluim Jette voor Kwa Do You Play?

Meer windmolens in West-Vlaanderen

Arthouse cinema's staan voor moeilijke tijden

Provinciaal congres voor een betere Antwerpse mobiliteit

17 RUIMTELIJKE ORDENING

Roep om meer industriegrond is ongegrond, stelt Dirk Peeters

18 DOSSIER PENSIOEN

Wouter De Vriendt analyseert de staat van onze pensioenen

20 VAN DE PARTIJ

Doe mee met de werkgroep lokale communicatie

HALFWEG Dag Lokale Politiek

3 Groene vormingsdagen

Onderwijscongres in de steigers

22 OIKOS

Elektrische auto's: zegen of vloek?

24 FOTOREPORTAGE

Samen op de bres voor meer respect

Stefaan Van Hecke over (de zwakke schakels in) de strafrechtketen

Over veiligheid in Brussel is het laatste woord nog niet gezegd. Federaal volksvertegenwoordiger én justitiespecialist Stefaan Van Hecke waarschuwt dat alleen een globale aanpak kan werken: 'Complexe problemen los je niet op door ze eenvoudig voor te stellen. Een gericht nultolerantie is misschien tijdelijk nodig in Brussel, maar het is niet zaligmakend, laat staan een wondermiddel. Enkel de versterking van de hele ketting van de strafrechtketen volstaat.'

Onze steden, wijken en straten moeten voor iedereen veilig en aangenaam zijn, elke dag opnieuw. Helaas is dat niet overal het geval. In onze hoofdstad loopt een en ander zwaar fout. Een tijdelijke en gerichte nultolerantie in bepaalde wijken voor bepaalde misdrijven, kan het verslechterde klimaat verbeteren. Al is nultolerantie niet het wondermiddel waar iedereen op hoopt. Enkel een globale aanpak van alle schakels in de "strafrechtketen" garandeert een blijvend resultaat. Elke onderdeel van de ketting moet versterkt worden, anders breekt ze op de zwakste schakel. Dat is intussen gebeurd.

Die ketting kan je herstellen door de verschillende schakels te versterken: preventie, de werking van de politiediensten, de opvolging door justitie, de uitvoering van de straffen en de reïntegratie in de maatschappij van veroordeelden.

Preventie

Preventie is en blijft de eerste schakel. Het beleid moet zorgen voor een arbeidsmarkt die niet discrimineert, investeren in aangepast onderwijs, het woonbeleid verbeteren en de publieke ruimte beter beheren. Maar preventie alleen zal niet volstaan.

Politie

Politietussenkomenst is vaak nodig. Ook die heeft een belangrijke preventieve taak. Investeren in wijkagenten en basispolitiezorg kan straatcriminaliteit, en dus veel wrevel, vermijden. Dat deze eerstelijns-agenten in bepaalde buurten niet meer zouden kunnen werken, kan en mag nooit aanvaard worden. Onvermijdelijk zal de politie ook als ordehandhaver moeten optreden. Zorg dus voor een goed opgeleid en gemotiveerd korps dat de wijken kent. Met een sterke leiding die er voor zorgt dat de politie-agenten in alle wijken blijven gaan. De eerste slachtoffers van criminaliteit zijn immers de burens. Dat zijn vaak mensen die sociaal minder sterk staan en niet de financiële middelen hebben om te verhuizen naar een "betere" wijk of naar de Brusselse Rand.

Naast nabijheid is ook de eenvormigheid in het Brusselse politiebeleid belangrijk. De versnippering in politiezones lijkt nefast voor een goede werking. En de achterstand in de broodnodige aanwervingen moet weggevoerd worden. Al zal een eengemaakte politiezone op zich niet volstaan.

Achterliggende criminaliteit aanpakken

Drugstrafiek, illegale autohandel, verboden wapenhandel, prostitutie en mensenhandel verdragen geen pottenkijkers. Daarom willen sommige criminele bazen de politie uit hun wijk houden. Hier keihard tegen optreden is niet alleen een taak voor de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken, maar ook voor de ministers bevoegd voor o.a. fiscale controles, economische inspectie en sociale inspectie. De hele federale regering is verantwoordelijk, want enkel politie-optreden alleen zal niet volstaan.

Zware misdrijven mogen niet ongestraft blijven

Nultolerantie kan, als het geldt voor bepaalde misdrijven en beperkt in de tijd. Wapenbezit, car- en homejackings, steaming en andere zware misdrijven moeten zeer streng en snel aangepakt worden. In samenspraak met het parket kunnen bepaalde misdrijven prioriteit krijgen, omdat zij het samenleven verstoren. Maar waakzaamheid is geboden. Nultolerantie is ook een containerbegrip dat gemakkelijk misbruikt wordt. Sommige steden hangen al vol met bewakingscamera's. Zo wordt preventie omgebogen tot argwaan en wordt elke burger een potentiële misdadiger. Gericht nultolerantie alleen zal niet volstaan.

Justitie

Al te vaak worden criminelen opgepakt, maar niet vervolgd. Wie enkele uren na zijn arrestatie weer vrij op straat loopt om opnieuw dezelfde misdrijven te plegen, waant zich straffeloos. Dit is onaanvaardbaar. De regering moet eindelijk werk maken van de broodnodige en grondige hervorming

van Justitie. Zelf werken we mee aan het Atomium-overleg dat het gerecht moet hervormen. Justitieminister De Clerck (CD&V) moet de meerderheidspartijen nu maar eens op een lijn krijgen. Vlot klinkende, maar onwerkbare ideeën als "night courts" zijn dan niet nodig. Ze brengen de rechten van de verdediging in gevaar en werken enkel in Amerikaanse TV-series. Het is nu of nooit voor de justitiehervorming, maar opnieuw, enkel een goed geoliede justitie zal niet volstaan.

Strafuitvoering

Daarna is er de strafuitvoering. Ook die loopt al jaren mank. Gevangenisstraffen tot 3 jaar worden nauwelijks uitgevoerd. De overbevolking in de gevangenissen is een enorm probleem dat je niet kan oplossen door steeds meer gevangenissen te bouwen. Nu reeds zijn er meer dan 1.000 geïnterneerden die niet in onze gevangenissen thuishoren, maar een psychiatrische behandeling nodig hebben. Hier wordt echter niets aan gedaan. Al zal ook strafuitvoering alleen niet volstaan.

Re-integratie

De laatste stap moet zorgen voor een juiste strafbepaling en een efficiënte re-integratie van veroordeelden. Dat bereik je met een individueel detentieplan voor elke gedetineerde. Reeds jaren is dit wettelijk voorzien, maar het wordt in slechts vijf (!) van de 34 gevangenissen toegepast. En dan nog als proefproject! Als we willen vermijden dat mensen hervallen in de misdaad, moeten ze "gewapend" met vaardigheden een nieuwe plaats in de maatschappij kunnen opnemen. Maar laten we niet naïef zijn, ook goede re-integratieprojecten alleen zullen niet volstaan.

Enkel de hele ketting volstaat

Simpele oplossingen op complexe problemen zijn er niet. Hopelijk is er nu bij alle beleidsmakers op elk niveau een sense of urgency. Want Brussel is een mooie stad waar het fijn leven is. Brussel verdient beter, niet alleen als de hoofdstad van ons land, maar ook als hoofdstad van Europa.

‘Waarom ik niet voor Barroso II stemde’

BART STAES GETUIGT VANUIT HET EUROPEES PARLEMENT

Onlangs stemde het Europees Parlement in Straatsburg over de aanstelling van de nieuwe Europese Commissie Barroso II. Europees parlements lid Bart Staes legt uit waarom hij tegen stemde. ‘Barroso mist visie en politieke durf en getuigde al te vaak van opportunisme. Niet bepaald goede eigenschappen voor iemand die het dagelijks bestuur van de Europese Unie waarneemt.’

De groene fractie in het Europees Parlement antwoordt ‘nee’ op de vraag of we de nieuwe ploeg van **Commissievoorzitter José Manuel Barroso** geschikt achten als motor, initiator en bezieler van het Europese project. Niet omdat we graag dwars liggen, maar omdat we consequent aan onze politieke stellingnamen willen blijven en dat aan onze kiezers verplicht zijn. En ook omdat we het belangrijk vinden dat de versterkte rol van het Europees Parlement op dit soort beslissende momenten ten volle moet kunnen spelen.

Het is dan ook een teken van een gebrek aan democratisch plichtsbef en van politieke sérieux dat de drie grote politieke families in het EP – christen-democraten, socialisten en liberalen – geen resolutie indienden, waarin ze hun politieke oordeel over de nieuwe Europese commissie uitleggen. De groenen deden dat wel en geven zo aan hoe ze het instandhouden van achterkamerdeals over het verdelen van posten en topfuncties willen doorbreken.

Nogmaals, Europese Groenen zijn niet anti om anti te zijn. We hebben na de hoorzittingen van de kandidaat-commissarissen steeds benadrukt wanneer we bepaalde kandidaten wél capabel vonden. Die beoordeling gebeurde op basis van de door hen tentoon- gespreide kennis, visie, ervaring, politieke moed en democratische ingesteldheid. Niet op basis van partijaanhorigheid. Maar helaas kunnen we vandaag alleen de gehele Commissie beoordelen. Gelukkig komt hiervoor in de toekomst meer politieke ruimte door de nieuwe samenwerkingsovereenkomst tussen EP en Commissie, waarover ook werd gestemd en waar we wel voorstander van zijn. Al was het maar omdat individuele Commissarissen op een betere manier ter verant-

woording kunnen worden geroepen door het Parlement.

Rest de politieke afweging voor de hele ploeg. Als politiek moet gaan om het nastreven en verdedigen van bepaalde waarden en het uitdragen en proberen realiseren van een toekomstvisie, vormt Barroso II een serieus probleem.

Dat signaleerden we al tijdens de Europese verkiezingscampagne. Wij voerden een **“Stop Barroso”-campagne**, omdat hij vijf uiterst cruciale jaren liet voorbijgaan. Jaren waarin de EU een minder neoliberal en meer sociaal beleid had kunnen voeren. Jaren waarin Europa het klein- en middenbedrijf had kunnen stimuleren. Jaren waarin hij de kwaliteit van Europese, onafhankelijke media had kunnen helpen ondersteunen en Europese besluitvorming had kunnen helpen democratiseren, om zo miljoenen burgers weer meer vertrouwen in het Europese samenwerkingsproject te geven.

Dat gebeurde allemaal niet. En door de achterhaalde mantra’s uit zijn fameuze Lissabon-strategie en **blinde focus op liberalisering, hoge beurskoersen en macro-economische groei** bleef het sociaal en duurzame gezicht van de EU gesluierd. De wereld en dus ook de EU wordt geteisterd door drie crises: een financieel-economische, een sociale en een ecologische. Het uitblijven van een collectief antwoord voedt publiek cynisme en politiek nihilisme.

De verkiezingsuitslag van juni 2009 leerde ons dat de **euroseptici overal in opmars** zijn: in de nieuwe lidstaten en zelfs in ‘gidsland’ Nederland, waar de PVV de op twee na grootste werd, een partij die ijvert voor het afschaffen van het Europees Parlement en politieke samenwerking.

Barroso verzuimde de laatste vijf jaar te vechten voor een betere regulering en beter toezicht op de financiële sector. Hij zorgde ook niet voor strengere regels rond directe beleidsbeïnvloeding via niet transparante adviespanels en lobbying. Het was wachten op een zware sociaal-economische crisis, voor hij zich voegde in het koor van spijtop-tanten. Barroso erkende tijdens een bezoek aan onze fractie in september 2009 dat hij wat laat op de ernst van klimaat- en energieproblematiek heeft gereageerd en feliciteerde ons voor het op de politieke agenda houden van dit mondiale probleem. Dat was eerlijk, maar daarmee diskwalificeerde hij zichzelf tegelijkertijd als wereldleider. Barroso heeft niet het gewicht en de autoriteit om af en toe robbertjes uit te vechten met de overheden van machtige lidstaten. De recente SWIFT-affaire illustreert dat nog maar eens.

In tijden van heroplevend, kortzichtig nationalisme, hebben we leiders nodig die, zonder angst voor hun verdere carrièreplanning, durven kiezen voor verdere Europese samenwerking om zo de ‘triple crisis’ het hoofd te bieden. Barroso’s zwakke en vage beleidsplan biedt weinig hoop op verandering. De huidige 2020-consultatatie over de planning van de EU tijdens het komende decennium belooft volgens insiders weinig goeds. In de voorlopige economische plannen zit geen ‘Voorbij BNP-concept’ dat de

José Manuel Barroso

macro-economische cijfers aanvult met ecologische en sociale indicatoren. Het is net dit bredere groene concept dat vele internationale economische denkers als **Amartya Sen** en **Joseph Stiglitz** adviseren. En zelfs Maria João Rodrigues, de oorspronkelijke bedenker van Barroso’s Lissabon Strategie, zei dat “dit Beyond GDP-model de drijvende kracht moet zijn, om ons economische model te vernieuwen.”

Bovendien accepteerde Barroso dat lidstaten soms ronduit incapabele kandidaten naar voren schoven, zoals bijvoorbeeld de **Bulgaarse Jeleva**. Voorts betreuren de groenen dat Barroso door een ‘verdeel en heers’-beleid de portefeuilles van sommige commissarissen opsplijste, waardoor er onduidelijkheid bestaat over wie nu echt verantwoordelijk is voor cruciale beleidsterreinen.

Samenvattend, Barroso mist visie en politieke durf en getuigde al te vaak van iets teveel opportunisme, hetgeen Europa niet ten goede komt. Het zijn niet bepaald goede eigenschappen voor een leider van het dagelijks bestuur van de Europese Unie – in potentie – de grootste economische macht van de wereld. Daarom stemde ik in eer en geweten tégen. ■

Europees parlements lid Bart Staes

FILM JE TOEKOMST IN 59 SECONDEN

Op zaterdag 8 mei organiseert Groen! een heuse Europadag met debatten, politieke (blind) dates, een tentoonstelling en nog veel meer. Een eerste initiatief is alvast een warme oproep om je ongezuete mening over de Europese toekomst te filmen en online te plaatsen.

Er wordt wel eens gezegd dat het vijf voor twaalf of zelfs vijf na twaalf is. Maar wat ben je daarmee? Het is alsof je alleen maar tijd verliest. En dat terwijl er een toekomst te winnen is. Voor de Groenen staat **Europa** voor een **hoopvolle droom** van **duurzaamheid en rechtvaardigheid**. Het Europa waar wij van dromen, is een Europa dat de toekomst in een goede richting kan sturen.

De uitdagingen zijn echter niet gering: de klimaatcrisis, de ombouw van onze economie, meer waardige jobs, eerlijk en heerlijk voedsel of rechtvaardige relaties met de rest van de wereld. Wij zijn ervan overtuigd dat goede en toekomstgerichte antwoorden mogelijk zijn. Meer zelfs: we zijn het beu dat zoveel mensen met een bang hart naar de toekomst kijken. **Het kan wel degelijk anders.**

Jij kan ons daarbij helpen. We willen zoveel mogelijk filmpjes verzamelen waarin die **groenere en betere toekomst in beelden** wordt gevat. Korte filmpjes, van een minuut, dat is het streefdoel. Iedereen mag meedoen. We verzamelen alle filmpjes op **www.groen.be/59seconden**. Het beste filmpje krijgt een prijs op de **Europadag**.

Hoe doe je mee?

Maak een filmpje van 59 seconden. Zet het filmpje op YouTube. Link naar je filmpje via www.groen.be/59seconden (via het inschrijfformulier)

Waarover gaat je filmpje?

Hoe ziet jouw leven eruit in een groenere toekomst? Welke boodschap heb je voor de Europese politieke leiders van vandaag? Wat moet er dringend worden uitgevonden om je toekomst groener te maken? Hoe kijken je kinderen van 2050 terug op de keuzes van vandaag? Stel: je spreekt het Europees Parlement toe, wat zeg je?

Gewonnen?

Check regelmatig de nieuwe filmpjes op www.groen.be/59seconden. We brengen je persoonlijk op de hoogte als je bij de genomineerden bent.

Nog vragen?

Contacteer ons via 59seconden@groen.be.

EU 2020

Naar een Groene New Deal of toch weer meer van hetzelfde?

‘Lissabon’ is erg populair in de EU. Er is het Verdrag van Lissabon, sinds eind 2009 in werking. En er is de Lissabonstrategie, die nu een opvolger krijgt. Die strategie werd afgesproken in 2000, en moest van de EU tegen 2010 ‘de meest dynamische en competitieve kenniseconomie van de wereld’ maken.

De Europese leiders legden een reeks doelstellingen en streefcijfers vast voor de lidstaten. De Lissabonstrategie bestond uit een economische, een sociale en een milieupijler. De lidstaten moesten **nationale actieplannen** maken en er kwam een systeem van actieve vergelijking van nationale resultaten, via zogenaamde **‘benchmarks’**. Wanneer je hoort verwijzen naar het doel van 70% arbeidsparticipatie, of 3% van het BBP voor research and development, dan gaat het over de Lissabonstrategie.

De Commissie heeft nu de **strategie EU 2020** gelanceerd, als opvolger van de Lissabonstrategie. Die moet rond zijn tegen eind 2010. Een akkoord over de oriëntatie van de strategie zou er moeten komen op de **‘Lentetop’ van 25 en 26 maart**. Een definitieve goedkeuring is voorzien voor de **Europese Raad van 17 en 18 juni**, dus net voor het Belgisch voorzitterschap van de EU.

Er was veel kritiek op de Lissabonstrategie, en nu zegt zowat iedereen dat die eigenlijk is mislukt. Inzetten op heldere doelstellingen is een goede zaak, maar het moeten natuurlijk wel de goede doelstellingen zijn. En het lijkt er sterk op dat er te weinig fundamentele lessen getrokken worden uit de mislukking. Zo zegt de groene beweging al jaren dat het

een slechte zaak is om de Lissabonstrategie uit te bouwen los van de bestaande **EU-duurzaamheidsstrategie** (Göteborg 2001). Duurzame ontwikkeling zou de overkoepelende strategie moeten zijn, en niet de afgeleide, zoals nu. En ook de Europese sociale NGO’s wijzen erop dat door een te eenzijdige focus op een activerend beleid dat zich richt op flexibele bescherming in een al even flexibele arbeidsmarkt de structurele armoede en uitsluiting van heel wat mensen is versneld.

Eind november kwam de **Commissie** met een discussienota, waarop iedereen kon reageren, tegen half januari. Er was veel kritiek, ook van de groene Europarlementsleden, die vonden dat het niet kon dat zo’n belangrijke beslissingen werden geforceerd tegen maart, en dat zonder een serieuze evaluatie en echt debat in het Europees Parlement. In het document, waarin ook sprake is van vergroening van de economie wordt vooral gepleit voor de klassieke recepten. Waar men naartoe wil, werd duidelijk toen de nieuwe president **Van Rompuy** als hoogste prioriteit voor de EU stelt het snel weer bereiken van een voldoende hoge klassieke groei. Een groene economie uitbouwen wil echter vooral zeggen dat die economie terug wordt gebracht binnen de grenzen van de draagkracht van de planeet, gericht op soci-

ale insluiting en in een rechtvaardig internationaal kader. **Barroso** en Van Rompuy zien in de ‘groene’ uitdaging enkel een middel om de concurrentiepositie snel te verbeteren. Dat is als proberen een dieselauto weer op gang te krijgen, terwijl je eigenlijk naar een ander vervoermiddel zou moeten.

Tijdens de informele Top die Van Rompuy organiseerde op 11 februari bleek dat we er nog niet zijn. De zoektocht naar een nieuw klimaatakkoord verdween van de agenda. En in plaats van nu voluit te kiezen voor een echte **Europese Groene New Deal** komen de oude recepten weer boven. **Bart Staes**: “Het is duidelijk dat de crisis nog niet over is. In tijden van crisis moeten leiders durven *out of the box* denken. Het probleem is dat enerzijds iedereen erkent dat de Lissabonstrategie het afgelopen decennium is mislukt. De ‘meest competitieve kenniseconomie’ is er niet gekomen. Wel een zeer concurrentiële financiële sector. En wat doet men nu? Van Rompuy en Barroso gaan praten over een 2020-plan dat voortborduurde op een aantal exact dezelfde concepten: een neoliberale visie op economische groei met als graadmeters het BNP, stijgende groei en beurskoersen. Gaan we weer een cruciaal decennium verkwanzelen?”

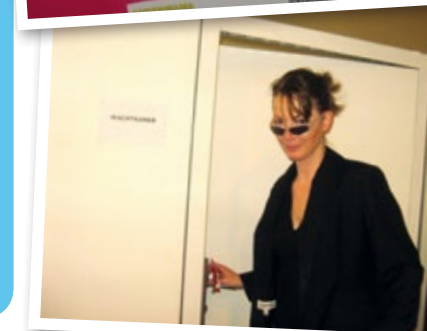
Zoals elk jaar was ook Groen! aanwezig op de Vrouwendag, deze keer met een heuse zorg-wachtkamer. Want als je zorg nodig hebt in Vlaanderen, moet je lang wachten...

GROEN! TWITTERT

Groen! is een dynamische partij die zich engageert op elk maatschappelijk domein. Dus ook op het internet. Want als politieke partij is het uitermate belangrijk om ook **online een aanspreekpunt** te zijn. Meld je dus aan bij één van onze sociale netwerken, post je reacties, en maak van Groen! de grootste partij, om te beginnen op **Facebook, Netlog en Twitter**. Langs deze weg sta je in **direct contact** met Groen! en kan je al je reacties onmiddellijk kwijt.

www.facebook.com/groen.be
nl.netlog.com/groen
twitter.com/groen

Sociaal-liberaal en Groen!: samen de aarde bewaren?

‘Als ik later in de politiek was gestapt, dan was het Agalev geworden’. Dat verklaarde in 1987 een boegbeeld van de toenmalige Volksunie aan Hugo Van Dienderen, voorzitter van Groen! Plus. Van Dienderen was net verkozen tot volksvertegenwoordiger voor de groene partij. Nadien kruiste zijn politiek pad dat van **Nelly Maes** geregeld.

Vandaag voeren **SLP** en Groen! samen politieke strijd. Tot grote tevredenheid van Van Dienderen. ‘Er zijn heel wat raakvlakken en samen staan we sterker. Ik stel vast dat het eerste gemeenschappelijk actiepunt van economische aard is. Het vernieuwde Groen! wil komen tot *‘een duurzaam en eerlijk economisch systeem’*. Daarvoor wil ik met Nelly Maes en vele anderen de barricaden op’.

Wie het volledige opiniestuk van Hugo Van Dienderen wil lezen, kan terecht op de opiniEPagina’s van De Redactie via <http://opinie.deredactie.be/2009/12/25/sociaal-liberaal-en-groen-samen-de-aarde-bewaren>

Groen! Plus Voorzitter Hugo Van Dienderen

‘Nieuwe kerncentrale is absurd en naïef’

Jong Groen! Voorzitter Kristof Calvo

Jong Groen! vindt het voorstel van **Jong CD&V** voor een nieuwe kerncentrale in ons land ‘absurd en naïef’. Net wanneer de Wetstraat nood heeft aan moedige jonge politici met toekomstgerichte oplossingen, besluit Jong CD&V om te kiezen voor technologieën uit het verleden’, zegt **Kristof Calvo**, voorzitter van Jong Groen!.

‘Nieuwe kerncentrales zijn geen duurzame oplossing, noch om het klimaatprobleem op te lossen, noch om de economische crisis te lijf te gaan’, aldus nog Calvo. Hij benadrukt dat kernenergie geen duurzame oplossing is en kernenergie voorstellen als een wissel op de toekomst, ‘is de mensen blaasjes wijsmaken.’

Jong Groen! hekelt ook de economische redenering die Jong CD&V

hanteert. Volgens de jonge christendemocraten kan een nieuwe kerncentrale een injectie van 3,5 miljard euro én een paar duizend nieuwe jobs opleveren. ‘Economische waanzin’, zo stelt Calvo. ‘Ik nodig iedereen die pleit voor een nieuwe kerncentrale uit om een kijkje te gaan nemen in Finland’.

‘De Finse kernreactor in opbouw zou nu al 5 miljard euro kosten en de bouwtijd loopt op tot 15 jaar. De kostprijs van de opslag van kernafval in ons land bedraagt nu al 8 miljard. Dat geld kunnen we beter investeren in isolatie van woningen, energie-efficiëntie van onze economie en hernieuwbare energie. Dat levert meer jobs op en zorgt voor echte energie-onafhankelijkheid’, besluit Calvo.

www.jonggroen.be

U begrijpt dus

Zou je tot de onderwereld gaan om je geliefde terug te halen? En zou je ook omkijken om te weten of ze er wel echt bij was? Orpheus deed het, en zijn geliefde Eurydice verdween voorgoed. Het verhaal is bekend. Of niet? De Italiaanse schrijver Claudio Magris heeft het opnieuw gebruikt in zijn wondermooie verhaal U begrijpt dus, dat onlangs vertaald werd naar het Nederlands. Het is een dun boekje, maar het bevat een hele wereld, die je diep roert. In prachtige zinnen zegt het veel over wat ons drijft, over de liefde en over het schrijven. Over het leven dus.

Het boek is een monoloog van de vrouw. Zij verblijft in het Tehuis, het dodenrijk. Ze spreekt tot de Voorzitter van het Tehuis, en wil hem uitleggen waarom zij de kans niet heeft gegrepen om te doen wat Eurydice niet kon: teruggaan. Ze beschrijft haar man, een schrijver, die verscheurd door verdriet is achtergebleven. De man heeft klaargekregen wat daarvoor nooit iemand kon. Hij mag naar het Tehuis komen, en zij mag naar hem toe gaan. De manier waarop ze over hem spreekt, en zijn liefde voor haar beschrijft, is aandoenlijk. Hij is een romanticus, zij lijkt iets aardser. Zij was zijn muze, en heeft hem ook gemaakt tot wie hij was. Ze hield hem bij het leven. Ze maakte hem tot een man. Een man die door haar zijn angsten kon vergeten.

De Voorzitter, tot wie ze spreekt, is afwezig. En dan vertelt ze verder over het Tehuis. Het is de plek die verlangd wordt, de plek die anders zal zijn dan het aardse tranendal. Maar dat valt tegen. Het is er niet echt anders. En haar geliefde zal dus komen. Zal ze met hem meegaan, of niet? Ze heeft geen schrik voor wat haar te wachten zal staan als ze mee zou gaan met hem. Ze voelt tot in haar vezels hoe de liefde weer zal zijn. Maar ze beseft ineens ook wat hij zal vragen, wat hij zal willen weten. En ze beslist.

Om echt te kunnen leven heb je een aantal illusies nodig. Om te schrijven ook. Ze rusten in de troost van het niet-weten. Ook al beseft je misschien niet dat het een troost is. En boven dat alles zindert een grote liefde. Het is de Eurydice uit dit verhaal die vanuit een aards beseft het wezen van die liefde doorgrondt, en ook beseft dat zij en hij niets zouden zijn geweest zonder die liefde, hoogstens dwalende en verloren lopende mensen. En de Orpheus, die lijdt aan het leven, en daarom schrijft en zoekt, kan alleen zijn wie hij is door in het domein van de vergankelijkheid te zijn.

Claudio Magris heeft met U begrijpt dus een hartverscheurend mooi boek gemaakt. Vaak is het grappig, ontroerend, teder en vooral ook erg zinnelijk. En op meesterlijke wijze zegt het zo iets over het leven en het schrijven.

Claudio Magris, U begrijpt dus. De Bezige Bij, 2009, 48 p.

Bijzondere boeken

door Jan Mertens

In deze rubriek neemt Jan Mertens, beleidsmedewerker, huisideoloog en literair alleseter bij Groen!, een bijzonder boek onder de loop.

ECOSIA
Groene zoekmachine redt regenwoud

Wie regelmatig online info zoekt, kan sinds kort terecht bij Ecosia, een groene zoekmachine die helpt het Braziliaanse regenwoud in stand te houden. Elke zoekopdracht via de duurzame zoekmachine beschermt ongeveer twee vierkante meter van het kostbare regenwoud. Aan een gemiddeld aantal van 1.000 zoekopdrachten per surfer per jaar, levert dat **2.000 vierkante meter beschermd regenwoud** per jaar op.

Ecosia is een samenwerking van **WWF, Bing (zoekmachine van Microsoft) en Yahoo**. Door gebruik te maken van de groene zoekmachine lever je een bijdrage aan projecten van het Wereld Natuurfonds in de Amazone. Tachtig procent van de inkomsten worden geschonken aan het WWF. De zoekmachine haalt haar inkomsten uit gesponsorde links die zij heeft gekregen van Bing en Yahoo. Ecosia is echter niet de enige groene zoekmachine. Ook **Green Maven, EcoSeek en Ecocho** steunen het milieu.

www.ecosia.org

Ecologisch kinderpotje te koop

De nieuwste aanwinst in ecologisch kinderland is de **Beco Potty**, een milieuvriendelijk kinderpotje gemaakt uit plantaardig afval. Dankzij het ergonomisch ontwerp heet het zeer comfortabel in gebruik. De hoge rug biedt extra ondersteuning, terwijl de spatwand het hygiënisch houdt. Het potje is zeer duurzaam en toch biologisch afbreekbaar. Het begint pas te composteren nadat het onder aarde begraven wordt en in contact komt met de micro-organismen die onder de grond leven. Wanneer de kinderen het potje ontgroeid zijn, kunnen ze deze fase van hun leven letterlijk begraven.

De Beco Potty is een product uit het assortiment van **Kudzu, de eerste Belgische eco webwinkel** die onlangs zijn eerste verjaardag vierde. Het assortiment bestaat uit originele, maar vooral milieuvriendelijke producten. Kudzu wil een steentje bijdragen tot een groeiend milieubewustzijn bij de Belgen en Nederlanders en schenkt 1 procent van de winst aan een goed doel. Wie geen weg weet met zijn **eco-cheques** is er aan het goede adres, want de cheques zijn er geldig op het volledige assortiment.

www.kudzu.be

GROENE STAPJES

Ecologie voor kinderen

Weet je wat 'sluimerverbruik' is? Hoe ver heeft het voedsel in je lunchtrommeltje gereisd? En hoeveel bomen kun je elk jaar redden door al je papier te laten recycleren? De antwoorden op deze en vele andere vragen zijn te vinden in 'Groene Stapjes', een boekje op maat gesneden van milieubewuste kinderen.

Dit boekje beschrijft aan de hand van korte hoofdstukjes met duidelijke illustraties eenvoudige ideeën waarmee kinderen hun eigen leven milieuvriendelijker kunnen maken. Niet alleen kinderen leren ervan, ook ouders kunnen ermee aan de slag voor een beter milieu, want 'Groene stapjes' staat vol concrete acties om hun energievervalsing, watervervalsing en afval te verminderen.

MAAK JE OP met ecologische make-up

Make-up en milieubewust gaan niet samen? Dan is **Une** de uitzondering. Wat is er bijzonder aan het groene gamma? Alle negentien producten in 128 verschillende kleuren kregen het **Ecocert-label**. De lijn is dus volledig natuurlijk en gedeeltelijk ook biologisch (want niet alle organische producten zijn afkomstig van de bio-landbouw). Voor wie is het gamma bestemd? Milieubewuste jonge vrouwen, en bij uitbreiding alle vrouwen die van een natuurlijke look houden. De prijzen variëren tussen 7 en 15 euro, wat slechts iets duurder is dan andere drogisterijmerken.

Monitoring energieprijzen: veel studies, geen beleid

Het beleid van de federale regering om de energieprijzen te controleren op ongeoorloofde prijsstijgingen is de laatste 2 jaar beperkt gebleven tot het geven van **extra bevoegdheden** aan de **energieregulator CREG** en het oprichten van allerlei observatoria. Tot echt beleid of echte maatregelen heeft dit nog niet geleid, veeleer tot rapporten die niet of nauwelijks opgevolgd worden door de regering. 'Het monitoren van de energieprijzen is zo een kluwen geworden waar een kat haar jongen niet in terug vindt', klaagt **energiespecialiste Tinne Van der Straeten** aan.

Groen! gaat voor duurzaam voetbal

De kandidatuur van België en Nederland voor het WK voetbal in 2018 biedt kansen. Het kan een enorme **boost** geven aan onze nationale volkssport nummer één en leiden tot **meer samenwerking onder clubs** en **duurzame investeringen in broodnodige nieuwe stadions**. Helaas wordt het te weinig aangewend voor duurzame ontwikkeling van stadsdelen. En het risico is groot dat de geboden kans wordt verknald als men de weg opgaat van veel nodeloos ruimtebeslag.

Dit bleek op een rondetafel onder de noemer 'Voetbal, meer dan een spel'. **Alain Courtois** kwam er zijn project voor 2018 uit te doeken doen, waarna deskundigen uit de meest verscheiden takken van de maatschappij er hun visie konden op geven. Voor Groen! was dit een bijzonder moment: voor het eerst worden experts uit de architectuur, de economie, de sportwereld, de sociale werkingen bij elkaar gebracht rond voetbal, het WK 2018 en de problematiek van de stadions.

Kernwapenvrije lente

Groen! is bijzonder blij met een opiniestuk van **Willy Claes, Jean-Luc Dehaene, Louis Michel en Guy Verhofstadt** waarin zij pleiten voor een kernwapenvrije wereld. Terecht nemen deze vier belangrijke politici afstand van een beleid dat zij zelf vroeger nog hebben verdedigd of gedoogd. **Senator Geert Lambert** verwacht van de Belgische regering een ondubbelzinnig engagement om werk te maken van echte kernontwapening. 'Laten we, al die jaren na de Koude Oorlog, eindelijk de nucleaire winter definitief achter ons laten, en beginnen aan een kernwapenvrije lente'.

Bruno De Lille

‘Nieuwe aanpak verkeersveiligheid in Brussel’

Wie zich regelmatig door Brussel voortbeweegt, heeft het al den lijve ondervonden: Brussel is (nog) bijlange niet verkeersveilig. Daarom lanceerde Brussels Staatssecretaris voor mobiliteit Bruno De Lille midden december enkele opvallende concepten op een Staten-Generaal voor de Verkeersveiligheid: gedeelde ruimte of shared space, autoluwe zones, gerichte sensibilisering en een kortere roodlichtfase voor voetgangers en fietsers.

Staatssecretaris De Lille lanceerde de nieuwe recepten met het oog op een grootse editie van de **Staten-Generaal** die **eind 2010** moet plaatsvinden, zeg maar een Staten-Generaal XL. ‘Op dat moment moeten we samen de koers vastleggen voor een duurzame én veilige mobiliteit in het Brussels Gewest, voor de volgende tien jaar. Want duurzaam is veilig, en veilig is duurzaam. We hebben in het Brussels Gewest nood aan een nieuw soort mobiliteitsdenken.’

‘Brussel moet de ecologische hoofdstad van Europa worden. En in een ecologische hoofdstad maakt verkeersveiligheid deel uit van het DNA van de stad. Leefbaarheid en duurzaamheid staan boven de snelheid en doorstroming van het autoverkeer. Dat betekent echter geen tabula rasa: we bouwen verder en leren uit fouten uit het verleden. Maar we vernieuwen ook en reiken een aantal nieuwe pistes aan.’

Leidraad bij het uitstippelen van een ander mobiliteitsbeleid voor Brussel wordt het **STOP-principe**. Dat betekent: eerst het Stapen, dan het Trappen, vervolgens Openbaar vervoer en slechts in de laatste plaats het Persoonlijk gemotoriseerd vervoer (de wagen en de motorfiets dus). ‘Dat principe is met zoveel woorden opgenomen in het regeerakkoord’, verklaart De Lille. ‘En het kan ongetwijfeld individuele burgers inspireren.’

Een tweede speerpunt van De Lille’s beleid is **samenwerking**. Samenwerking met alle actoren: de administratie, de gemeenten, de verenigingen en de burgers. ‘Enkel als iedereen samenwerkt, zullen we het tij kunnen keren’, licht De Lille toe.

Gedeelde ruimte of shared space

De Lille laat onderzoeken of het concept van *shared space* in Brussel ingang kan vinden. Dat concept betekent dat, waar de verkeerssituatie het toelaat, de wegsignalisatie wordt weggenomen: dus meer kruispunten zonder verkeerslichten en verkeersborden. Resultaat is een open ruimte die gedeeld wordt door alle weggebruikers. Op die manier neemt het veiligheidsgevoel af en rijden bestuurders voorzichtiger. Of anders: liever veiligheid door onzekerheid dan ongelukken door duidelijkheid.

De gedeelde ruimte heeft haar potentieel al bewezen in andere landen, bijvoorbeeld in **Nederland**. Daar waar het concept werd uitgetest, bleken automobilisten effectief voorzichtiger en daalde het aantal ongevallen aanzienlijk. ‘Absoluut het onderzoeken waard’, aldus nog De Lille. ‘Wanneer op de Staten-Generaal in 2010 blijkt dat het om een interessante piste gaat, zouden we kunnen starten met enkele pilootprojecten op geschikte plaatsen.’

Meer autoluwe zones

‘We moeten ook onderzoeken of we meer autoluwe zones kunnen invoeren, zoals *low emission* zones, woonerven en voetgangerszones. Dat betekent dat op bepaalde uren geen auto’s meer worden toegelaten in de wijk. Zo willen we de autodruk op bepaalde wijken verminderen. Kinderen zullen meer buiten kunnen spelen in veiligere omstandigheden. Dat zal ervoor zorgen dat mensen met kinderen ook langer in de stad blijven wonen.’

Kortere roodlichtfase

‘We zullen ook bekijken hoe we de wegsignalisatie kunnen verbeteren’, kondigt staatssecretaris De Lille aan. ‘Een kortere roodlichtfase voor voetgangers en fietsers zou toelaten om sneller en veiliger kruispunten over te steken. Deze maatregel leidt immers tot kortere wachttijden en zal het dus aantrekkelijker maken om te wandelen of te fietsen. Verkeerslichten zullen bovendien beter gerespecteerd worden.’

Gerichte sensibiliseringsacties

‘Daarnaast wil ik ook de sensibiliseringsacties in de toekomst meer richten op specifieke doelgroepen. In Brussel zijn 67 procent van de verkeersdoden en zwaargewonden mannen. Jonge mannen tot en met 45 jaar en oudere mannen vanaf 65 jaar zijn het sterkst vertegenwoordigd in de statistieken. Onze acties moeten voortaan meer inspelen op de leefwereld en kenmerken van specifieke doelgroepen. Op die manier zal de effectiviteit van acties gevoelig toenemen.’

De harde realiteit

De nieuwste verkeersveiligheidscijfers voor het Brussels Gewest zijn alarmerend. Terwijl in ons land het aantal verkeersdoden vorig jaar voor het eerst onder de 1.000 dook, steeg het aantal doden in Brussel met 13 procent. ‘Dergelijke cijfers zijn onaanvaardbaar en bewijzen dat het hoog tijd is om de dingen anders aan te pakken’, besluit staatssecretaris De Lille.

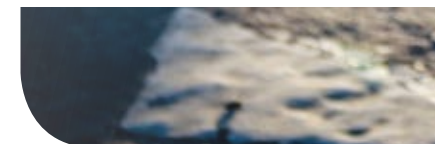
Het lijkt alsof het Brussels Gewest de voorbije jaren volledig heeft stilgestaan op het vlak van verkeersveiligheid. De cijfers van de

Algemene Directie Statistiek en Economische informatie (ADSEI) tonen aan dat de situatie van de verkeersveiligheid in het Brussels Gewest niet in de goede richting evolueert.

Voor het aantal doden werd in 2008 een stijging van 13 procent ten opzichte van 2007 genoteerd. Dit komt neer op een totaal van 35 doden in 2008. Voor wat het aantal zwaargewonden betreft, wordt wel een daling opgetekend maar presteren we nog altijd niet beter dan aan het einde van de jaren ‘90. Samengevat: een slecht rapport voor het Brussels Gewest.

Bovendien blijkt uit analyses van het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid op basis van cijfers tot en met 2007 dat voetgangers en fietsers oververtegenwoordigd zijn. Maar liefst 40 procent van de zwaargewonden en 32 procent van de verkeersdoden zijn voetgangers. Het aantal slachtoffers onder de fietsers is maar liefst met 40 procent toegenomen. ‘Deze cijfers zijn alarmerend en bewijzen dat de gevoerde aanpak niet de verwachte vruchten heeft afgeworpen. Ter herinnering: in 2003 stelde de Staten-Generaal zich tot doel het aantal zwaargewonden en doden tegen 2010 met de helft te verminderen. Als we de doelstelling willen verwezenlijken, dan moeten we de dingen nu, vandaag, anders gaan aanpakken.’

© Wouter Van Vooren

Brussels logistiek platform BILC: elders en beter

Midden januari besliste de Brusselse regering om uiteindelijk toch geen milieuvergunning te geven voor een logistiek distributiecentrum aan de Havenlaan. Tot grote tevredenheid van Groen!. 'De andere mogelijke locatie, op de site van Schaarbeek-vorming, is beter, want ze creëert duurzame jobs en combineert aanvoer per spoor, langs het water en via de weg.'

© Sien Verstraeten

Het dossier voor het nieuw stedelijk distributiecentrum in Brussel (Brussels International Logistic Center of kortweg BILC) slaapt al sinds 2005 aan. Sindsdien protesteerden verschillende bewonersorganisaties en milieuverenigingen tegen de komst ervan aan de Havenlaan, vlakbij . Ook Groen! Brussel voerde midden vorig jaar nog actie.

Aan het einde van de vorige legislatuur kende het dossier een ommekeer onder de toenemende druk. Zo werd de milieuvergunning aangevochten die voor het bouwproject was toegekend. Die beroepsprocedure deed het dossier opnieuw op de tafel van de Brusselse regering belanden, waar Groen! en Ecolo nu in de meerderheid zitten.

De motivatie tegen de komst van het BILC aan de Havenlaan was klaar en duidelijk. 'De site aan de Havenlaan was gewoon geen geschikte locatie', aldus **Brussels staatssecretaris Bruno De Lille**. 'Vooral het feit dat er hierdoor heel veel vrachtwagens tot diep in het centrum zouden komen, zagen we niet zitten omdat dit voor veel overlast zou zorgen voor de buurtbewoners.'

'De ideale locatie is waar er toegang is tot verschillende transportmiddelen: het spoor, het water en de grote ring', vervolgt **Brussels parlements lid Annemie Maes**. 'De regering onderzoekt nu of het logistiek platform op de site van Schaarbeek-vorming kan komen. Dat is voor ons de meest geschikte plaats.'

'Er is daar immers nog voldoende plaats en de aanvoer kan er per trein gebeuren. De site bevindt zich bovendien vlakbij de grote ring. En mits de nodige aanpassingen aan de Vilvoordselaan kan er zelfs een directe verbinding met het kanaal gelegd worden. Op die manier kan Schaarbeek-vorming een echte innovatiepool worden met slimme en groene logistiek, én met duurzame jobs.'

De Brusselse staatssecretaris en het parlements lid zijn formeel. 'We blijven ambitieus om van Brussel een ecologische hoofdstad te maken. Wel, de keuze tegen het BILC aan de Havenlaan is daar een zeer belangrijke stap in. Verder hechten we zeer veel belang aan de combinatie van leefbaarheid én werkgelegenheid. Dit dossier bewijst dat dit mogelijk is, met Groen! in de regering.'

GROENE PLUIM JETTE KWA! DO YOU PLAY?

Groen! Jette reikte dit jaar voor de eerste keer een Groene Pluim uit aan een persoon of organisatie die het afgelopen jaar veel betekende voor de Brusselse gemeente Jette op cultureel, sociaal of ecologisch vlak. De eer viel te beurt aan Kwa! Do You Play?, een bijzonder muzikale vrijwilligersorganisatie.

Met de Groene Pluim wou de lokale afdeling het harde werk van de vrijwilligers in de kijker zetten. De andere twee genomineerden waren **LaarbeekBOOs** en **buurtcomité Dupré**. 'Die mensen of verenigingen maken van Jette een warme en aangename gemeente om in te leven en vertoeven', vindt gemeenteraadslid **Annemie Maes**, tevens ook fractieleider in de Brusselse regering.

Als vrijwilligersorganisatie heeft de winnaar op zeer korte termijn een breed publiek van jong tot oud bereikt met de organisatie van het gratis, duurzaam, laagdrempelig festival **Jam 'n Jette** met 4000 bezoekers in mei 2009. Ze heeft ook veel aandacht voor duurzame ontwikkeling en de Noord-Zuidproblematiek en geeft kansen aan beginnende muziekgroepen.

Het doel van **vzw Kwa!**, in 2008 opgericht door vier jonge Jettenaren, is om de integratie, de sociale cohesie in een multiculturele samenleving en de duurzame ontwikkeling te bevorderen. Een commentator op de online poll had alvast een mooie suggestie: 'Drie mooie initiatieven over alle taal- en cultuurgrenzen heen. Als zij de handen in elkaar slaan wordt dat zeker iets onvergetelijks.'

Meer windmolens in West-Vlaanderen

Niet dertien, maar minstens 23 zoekzones voor windmolens. Dat is de concrete doelstelling van Groen! West-Vlaanderen. 'We zijn nota bene de provincie met het meeste wind. En projecten rond windenergie zijn hier het meest rendabel. We moeten daar dan ook dankbaar gebruik van maken', zeggen Vlaams parlements lid Bart Caron en Maarten Tavernier samen. Zij stellen een alternatief windplan voor dat veel ambitieuzer is dan het plan van het provinciebestuur zelf.

Het provinciebestuur van West-Vlaanderen heeft onlangs dertien locaties afgebakend waar er nog nieuwe windturbineparken zouden kunnen komen. Het gaat over zones in **Poperinge, Veurne, Nieuwpoort, Brugge (2), Torhout, Kortemark, Roeselare (2), Tielt, Waregem en Menen (2)**. Behalve in die geselecteerde zones wil de provincie windmolenprojecten onmogelijk maken, ook in gemeentes die wel initiatieven willen nemen. Dat lokt niet overal enthousiaste reacties uit. Zo stelt de **West-Vlaamse Milieufederatie** klaar en duidelijk dat de ambitie te beperkt is en dat er dus kansen gemist worden.

Ook **Groen! West-Vlaanderen** vindt de ambitie van de provincie te beperkt om een snelle vooruitgang op vlak van windenergie te kunnen realiseren. Daarom stelt de provinciale afdeling van Groen! voor dat de provincie geen dertien, maar minstens 23 zoekzones vastlegt voor extra windturbines in West-Vlaanderen. Die extra zoekzones bevinden zich onder andere op plaatsen waar momenteel al windmolens staan, met als bedoeling deze maximaal te benutten. 'Zo moet de solitaire – of eenzame – windmolen in Zedelgem gezelschap krijgen van twee extra exemplaren, zoals oorspronkelijk de bedoeling was', zegt **Maarten Tavernier**, auteur van het **Groen! windplan**.

Daarnaast moeten ook andere bestaande locaties beter benut worden, vervolgt **Vlaams parlements lid Bart Caron**. 'Zo is er ook in **Nieuwkapelle**, bij het project van **Beauvent**, een uitbreiding van het aantal molens wenselijk. In **Oekene** kan de huidige rij dan weer verlengd worden, en stellen we voor om ook windmolens in te planten aan de overzijde van de autostrade. En verder kan ook in **Kortrijk**, ter hoogte van **bedrijventerein Evolis**, een inplanting aan de overzijde van de autostrade bekeken worden.'

Daarnaast vinden we dat er meer grote infrastructuur in aanmerking komen voor een koppeling met windmolens. 'Dat is het geval met de **haven van Oostende** en het

industriepark Plassendale, de **A19** in de Westhoek, een zoekzone bij de grootschalige diepvriesbedrijven rond **Staden**, het (af te schaffen) **vliegveld van Wevelgem** en de **Bekaerts-site in Zwevegem**', vervolgt Caron. 'Er is geen gebrek aan geschikte locaties voor windenergie, wel aan politieke wil en moed om tot realisaties te komen' stelt Tavernier. 'Wij pleiten er daarom voor om ook voldoende inplantingsplaatsen te selecteren, geïntegreerd in het landschap en zonder burenhinder. De mogelijkheden liggen ruim voorhanden.'

Aan ambitie dus geen gebrek, maar dat is buiten het West-Vlaamse provinciebestuur gerekend. In de recent uitgebrachte visie **'Ruimte voor windturbineprojecten in West-Vlaanderen'** wordt de doelstelling teruggeschroefd van 30 naar 25 procent. 'Onbegrijpelijk', vinden Tavernier en Caron. 'En dat op een moment dat de klimaatopwarming en alle problemen die daarmee gepaard gaan zowel hier als in armere landen in het zuiden steeds meer op het terrein zichtbaar worden. Voor Groen! zou eerder de omgekeerde beweging moeten gemaakt worden: van 30 naar 35 procent.'

'Immers, **West-Vlaanderen is de provincie met het grootste windaanbod**; die economische en ecologische troef moet veel meer worden uitgespeeld', zegt Tavernier nog. Op het vlak van windenergie heeft West-Vlaanderen dus een belangrijke taak te vervullen. 'In onze provincie zijn projecten rond windenergie het meest rendabel', verklaart Caron. 'En we

moeten daarbij niet bang zijn van nieuwe elementen in het landschap. Het landschap van vandaag is anders dan dat van 50 jaar geleden, en zal ook anders zijn dan het landschap van binnen 50 jaar.'

Dat windmolens vaak als 'landschapsstorend' ervaren worden, is niet altijd terecht. 'Alleen de meest kwetsbare gebieden zoals bijvoorbeeld de **streek rond Damme en het open landschap tussen Leie en Schelde, moeten gevrijwaard blijven**', vindt de partij. 'Belangrijker is dat de inplanting harmonieus gebeurt, met respect voor het landschap en zijn gebruikers. Kijk maar naar heuvelachtige streken in Frankrijk: de windmolens volgen de lijn van een heuvelkam. En 'visuele interferentie', of het storend effect indien verschillende sites in één blik kunnen gevangen worden, kan eenvoudig opgelost worden met opgaand groen tussen beide.'

© Wouter Van Vooren

Arthouse cinema's staan voor moeilijke tijden

Het zijn donkere tijden voor arthouse cinema's in Vlaanderen. Er was de recente sluiting van de Studio's in Leuven. Maar ook elders staan de betere bioscopen onder druk. Oost-Vlaams provincieraadslid Rik Franck vraagt dat zijn provincie de sector steunt, meer bepaald Sphinx en Studio Skoop in Gent. Die laatste is de bakermat van het Internationaal Filmfestival van Vlaanderen.

Nu de **Studio's** in Leuven de deuren gesloten hebben, telt Vlaanderen nog maar vijf arthousebioscopen: **Cartoons** in Antwerpen, **Studio Skoop** en **Sphinx** in Gent, **Lumière** in Brugge en **Budascoop** in Kortrijk. Hoe verschillend ze ook zijn, allemaal hebben ze het moeilijk. Buda is wel een uitzondering: het maakt deel uit van een cultureel centrum.

In de provincieraad van januari interpeleerde raadslid **Rik Franck** over de situatie van de arthouse cinema's in Gent: in de Oost-Vlaamse provinciehoofdstad kampen zowel Cinema Sphinx als Studio Skoop sinds een aantal jaren met een aanzienlijke terugloop van het publiek, met alle financiële gevolgen van dien.

Door de bijna-monopolie-positie van de **Kinepolis Group** krijgen de kleinere cinema's geen of onvoldoende kansen om nieuwe,

aantrekkelijke films te programmeren. Dit heeft een verschraving van het aanbod tot gevolg. 'Waar kan men nog klassieke films zien, waar kunnen Italiaanse of Franse films bekeken worden, waar is er nog ruimte voor wereldfilms', vraagt Franck zich af.

Het **Filmfestival Gent**, de door Oost Vlaanderen gekoesterde culturele ambassadeur, is ontstaan uit Studio Skoop: in de jaren '70 startte **Ben ter Elst** er het kleinschalig filmfestival op dat nu het Internationaal Filmfestival van Vlaanderen is geworden. 'Een beetje jammer dat de provincie nu alle subsidies aan het Filmfestival geeft en geen enkele steun meer geeft aan de arthouse cinema's'.

Groen! vraagt daarom dat de provincie de arthouse cinema sector op een of andere

wijze steunt. De gedeputeerde voor Cultuur antwoordde binnenkort samen te zitten met **Walter Vander Cruysen** van Studio Skoop en **Patrick Deboes** van Sphinx en met **Jacques Dubrulle**, verantwoordelijke van het Filmfestival Gent, om te kijken op welke wijze samengewerkt kan worden.

'Subsidiëring is niet aan de orde', zo verzekerde de gedeputeerde aan Franck. 'Alle middelen blijven voorbehouden aan het Filmfestival. Maar hij heeft zich wel geëngageerd om mee te zoeken naar een oplossing'. Zo geeft de stad Gent, na aandringen van Groen! **gemeenteraadslid Bram Vandekerckhove** die het dossier in de Gentse gemeenteraad op de agenda zette, de Gentse arthousecinema jaarlijks 12.500 euro subsidie.

Op **streekvergaderingen** worden de werktakten besproken en twee thema's gekozen. Er worden leden geronseld en **wergroepen** samengesteld die verschillende kerens vergaderen in de aanloop naar het congres. Er komt ook een **tussentijds overleg met het middenveld**, vooraleer alles terug op de tafel komt van de streekvergadering. Alles wordt in goede banen geleid door een **provinciale congreswerkgroep**.

Bedoeling is dat het een boeiend traject wordt naar het eigenlijke congres. Daarbij is de actualiteit tegelijk een kans en een gevaar. Denk maar aan het dossier van de **Lange Wapper** dat weer op de tafel van de Vlaamse regering ligt. Het gevaar is dat we buiten het debat vallen en onze voorstellen achterhaald zijn. Anderzijds is het een kans om met een radicale visie het debat te beheersen. Dat is dus het slappe koord waarop we dansen: radicale oplossingen binnen het debat.

Wil je meer weten of mee discussiëren, contacteer dan provinciaal medewerker Evarist Heylen via evarist.heylen@groen.be of 0474 65 28 81

Roep om meer industriegrond is ongegrond, stelt Dirk Peeters

VLAANDEREN TELT MEER DAN 12.000 HECTARE ONGEBRUIKTE BEDRIJVENTERREINEN

Op Vlaamse bedrijventerreinen liggen er maar liefst 12.000 hectare aan onbebouwde gronden. 'Er is dus geen enkele reden om nog bijkomende gronden aan te snijden en schaarse open ruimte op te offeren', stelt Vlaams parlementsld Dirk Peeters formeel. 'Wij willen wel een beleid dat de leegstand op bestaande zones aanpakt.'

Dirk Peeters stelde een parlementaire vraag over de materie aan Vlaams minister-president **Kris Peeters**. Uit zijn antwoord blijkt dat er maar liefst 12.000 hectare aan onbebouwde gronden ligt op Vlaamse bedrijventerreinen. 'Eén hectare is ongeveer hetzelfde als anderhalf voetbalveld. Omgerekend liggen er **ongeveer 18.000 voetbalvelden ongebruikt bij op Vlaamse bedrijventerreinen**.'

De roep om meer industriegrond is dus ongegrond, aldus Peeters. 'Er is ruim voldoende aanbod. In totaal staan 2.251 hectare aan bestaande bedrijfspanden leeg. Het netto-aanbod, terreinen die onmiddellijk gebruikt kunnen worden, bedraagt 3.593 hectare. Het

bruto-aanbod, terreinen die klaar zijn om met wegenis uitgerust te worden, bedraagt nog eens 1.112 hectare.'

Dat is al ruim meer dan de 6.000 hectare die bij de huidige (tweede) herziening van het **Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen** (RSV) gevraagd werden. Bij de eerste herziening van het RSV werd beslist om 7.000 hectare bijkomende bedrijfsterreinen te voorzien. Het nieuwe regeerakkoord voorziet om in de plattelandsgemeenten meer KMO-gronden toe te laten dan de door het RSV voorziene 5 hectare.

Deze cijfers bevestigen ook het advies dat de **Vlaamse Minaraad** vorig jaar uitbracht.

De Minaraad klaagde toen het ontbreken van een grondige onderbouwing voor die extra 6.000 hectare aan. De Minaraad stelde voor om meer werk te maken van het **op de markt brengen van ongebruikte gronden op bestaande bedrijventerzones**.

Uit de cijfers blijkt ten slotte ook dat de **beschikbare hectaren mooi verspreid zijn over de provincies** (Antwerpen: 2953; Vlaams-Brabant: 3.786; West-Vlaanderen: 1.885; Oost-Vlaanderen: 1.649; Limburg: 2.088). Omdat er geen cijfers beschikbaar zijn over terreinen in de havengebieden van Antwerpen, Gent en Zeebrugge, zal het totale aanbod meer dan waarschijnlijk nog groter zijn.

'De cijfers zijn klaar en duidelijk', stelt Dirk Peeters nog eens. 'Ze tonen aan dat er werkelijk geen enkele behoefte is aan nieuwe industriegronden. Groen! zal deze kritiek en argumentatie dit voorjaar dan ook uitgebreid aanbrengen in het openbaar onderzoek bij de herziening van het RSV – dat loopt tot 11 mei 2010. Groen! wil wel een beleid dat de leegstand op bestaande zones aanpakt.'

© Paul Versele/Photo News

PROVINCIAAL CONGRES voor betere Antwerpse mobiliteit

5 JUNI 2010 | CC MARK LIEBRECHT | HEILIG KRUISSTRAAT 16 | MORTSEL

Willen we een slimme kilometerprijs op alle Antwerpse wegen? Wordt de deelauto de nieuwe norm? Willen we echt werk maken van een economie van de korte weg: lokaal en productief? Over deze en vele andere vragen buigt een provinciaal Antwerps congres zich op 5 juni. Doel? Radicale voorstellen voor een betere mobiliteit en echte alternatieven voor de Lange Wapper en andere grote infrastructuurwerken formuleren..

Er wordt een heel traject afgelegd vooraleer het congres plaatsvindt. Daarbij is het de bedoeling dat zoveel mogelijk leden deelnemen aan het traject. Eens het congres achter de rug is en de violen gestemd zijn, volgen er persconferenties, acties en leggen we de definitieve vragen en voorstellen ook voor aan o.a. sociale partners, Ademloos, stRaten-generaal en de voetgangersbeweging. De werktakten zijn ingedeeld in zes blokken:

1. **Duurzame transitie** voor mobiliteit in Vlaanderen
2. **Leefbaarheid**: bruisende steden, vitale randsteden en een dynamisch platteland
3. **De bereikbaarheid** van stad, rand en buitengebied
4. **Havenverkeer**: groene vervoersvormen
5. Een **nieuw duurzaam masterplan** voor Antwerpen
6. **Instrumenten** voor een duurzame transitie

WOUTER DE VRIENDT ANALYSEERT
DE STAAT VAN ONZE PENSIOENEN

‘Gerommel in de marge volstaat niet’

De situatie is ernstig en gerommel in de marge zal niet volstaan. Zo vat federaal volksvertegenwoordiger Wouter De Vriendt de staat van onze pensioenen samen. ‘Als we van deze regering niets moeten verwachten, doen we daarom graag zelf enkele voorstellen: de wettelijke pensioenen optrekken, de kloof tussen feitelijke en wettelijke pensioenleeftijd dichten en op zoek gaan naar een aanvullende financiering van de sociale zekerheid.’

© Sien Verstraeten

Eind januari, begin februari was **minister van Pensioenen Michel Daerden** klaar met zijn zogeheten ‘**Groenboek**’. Dat groenboek over de toestand van ons pensioenstelsel heet een tussentijds rapport van de **Nationale Pensioenconferentie**, maar bevat vooral veel vragen. Toch doet het één concrete suggestie: tegen 2030 zouden we gemiddeld drie jaar langer aan de slag moeten blijven. Dat zou kunnen betekenen dat de feitelijke pensioenleeftijd ieder jaar met meer dan een maand wordt opgeschoven. Nu verlaat de modale Belg op gemiddeld 60-jarige leeftijd de arbeidsmarkt.

In zijn ‘Groenboek’ stelt Daerden pertinente vragen. Maar van een regering verwachten we geen vragen, maar antwoorden. 2009 was een verloren jaar, waarin de Nationale Pensioenconferentie vooral een excuus voor de regering was om zelf geen beslissingen te moeten nemen. Wetende dat onze pensioenen te laag zijn en bovendien onbetaalbaar worden, is deze politieke ‘stand still’ onverantwoord. De toekomst van onze verzorgingsstaat vereist geen rustige vastheid, maar daadkracht en politieke moed.

2,2 miljoen Belgen zijn gepensioneerd. Elk jaar kosten de pensioenen de overheid 30 miljoen euro, maar de sociale bijdragen dekken slechts 10 miljoen euro. De rest moet uit de algemene middelen bijgepast worden. En de vergrijzing zet zich door: in 2050 staat voor elke gepensioneerde slechts één werkende. Ondertussen is de financiële en economische situatie hoogst onstabiel. We kunnen ons dus geen enkel tijdvries permitteren. Bovenop een reeds belabberde begroting, zal er extra geld moeten gevonden worden. Echt geruststellend is dat allemaal niet.

Michel Daerden mag dan al een schertsfiguur zijn – herinner u zijn ondertussen legendarische optreden in de Senaat waarbij hij de term groen- en witboek een nieuwe dimensie gaf – maar de realiteit is allerminst grappig. Daerden is voor mij dan ook een symptoom van een regering die geen enkel dossier aan de wortel aanpakt. Kijk maar naar het energie- of asiëldossier, de staatshervorming,... Deze regering is veel te verdeeld en niet bij machte om moeilijke beslissingen te nemen.

Dat wordt ook met zoveel woorden bevestigd door **Michel Jadot**, voorzitter van de nationale pensioenconferentie en notoir PS-er op rust. In het weekblad **Knack** liet hij optekenen dat er deze legislatuur geen grote hervorming van de pensioenen komt, omdat

geen enkele partij dat durft uitleggen aan de kiezer. ‘Politiek niet haalbaar’, vatte Jadot enigszins cynisch samen. Niet getreurd, suste Daerden in zijn bekende stijl, want Jadot sprak in eigen naam. Op de vraag of het al dan niet klopte wat Jadot zei, bleef het echter onverdoovend stil. Hoe langer we wachten om beslissingen te nemen, hoe moeilijker het zal worden. Want in 2015 zullen er voor het eerst meer mensen ouder in plaats van jonger dan 50 jaar zijn, verre van electoraal ideaal om knopen inzake langer werken door te hakken...

Feit blijft dat de situatie ernstig is: onze pensioenen behoren tot de laagste in Europa. Zes op de tien pensioenen bedraagt minder dan 1.000 euro. Eén op de vier gepensioneerden is arm, met uitschieters bij kwetsbare groepen zoals alleenstaande vrouwen. En we hebben een Minister van Pensioenen die zegt dat de pensioenen betaalbaar zijn tot 2015, maar dat hij het daarna ook niet meer

“Zes op de tien
pensioenen
bedraagt minder
dan 1.000 euro.”

weet. Daarnaast is het vervangingsratio (percentage van het pensioen ten opzichte van het laatste loon) te laag, waardoor het draagvlak voor het wettelijk pensioen bij de bevolking afneemt. En ten slotte is er ook toenemende druk vanuit de verzekeringssector om vooral in te zetten op tweede pijler en ook derde pijler (zie kader).

Groen! doet graag enkele aanzetten tot antwoord. Zo moet het **wettelijk pensioen hoger**, tot op zijn minst boven de armoedegrens, en moet de **kloof tussen de feitelijke (60 jaar) en wettelijke pensioenleeftijd (65 jaar) gedicht** worden. Dit kan door te gaan naar systemen van ‘mentorschap’ door oudere werknemers en het beperken van het oneigenlijk gebruik van brugpensioenen. Belangrijk voor groenen is dat langer werken steeds gekoppeld wordt aan een meer ontspannen combinatie van arbeid en gezin. De beperkingen op het tijdskrediet die deze regering vanaf 1 januari 2010 heeft doorgevoerd, zijn dus niet bevorderlijk voor het pensioendebat.

Daarnaast moeten we dringend op zoek naar een **aanvullende financiering van de soci-**

ale zekerheid. Want waarom zou enkel inkomen uit arbeid moeten belast worden en inkomen uit kapitaal niet? Wij pleiten onomwonden voor een **vermogensbelasting** van een paar procenten voor de 80.000 euromiljonairs in ons land. Want ook van hun kant moet er solidariteit zijn. En ten slotte is een **versterking van het wettelijk pensioen** voor ons prioriteit, en kan de tweede en derde pijler enkel aanvullend zijn.

 Uitdagingen genoeg.
Wie meer wil weten, kan mailen naar wouter.devriendt@groen.be

De pijlers van ons pensioen

Het Belgisch pensioenbeleid steunt in theorie op drie pijlers: het wettelijk pensioen, het aanvullend pensioen, en de individuele regeling (pensioensparen). In de praktijk steunt het op vier pijlers, met de eigen spaarpot meegerekend.

1. Wettelijk pensioen

Ons rustpensioen of ons overlevingspensioen is het pensioen waar we recht op hebben op basis van ons inkomen, onze loopbaan en ons statuut van loontrekkende werknemer, zelfstandige of ambtenaar. Het wordt gefinancierd op basis van repartitie. De actieven betalen de pensioenen van de gepensioneerden.

2. Aanvullend pensioen

Dit wordt gefinancierd op basis van kapitalisatie. Zelfstandigen moeten het zelf opbouwen. Werknemers krijgen het van hun werkgever via groeps pensioenen en voor zover dat voorzien is in CAO's. Circa 60 procent van de werknemers heeft een aanvullend pensioen. Ambtenaren krijgen géén aanvullend pensioen.

3. Pensioensparen

De derde pijler is het individueel aanvullend pensioen opgebouwd via fiscaal vriendelijk pensioensparen en lange termijnsparen.

4. Eigen spaarpot

Men zegt wel eens dat er nog een vierde pijler is, met name het eigen huis en extra spaargeld.

DOE MEE MET WERKGROEP LOKALE COMMUNICATIE

Ben je lokaal actief én ben je gebeten door communicatie? Dan is de werkgroep lokale communicatie iets voor jou. Groen! zoekt vrijwillige communicatieadviseurs om het harde werk op het terrein meer en beter naar buiten te brengen. Per provincie zoeken we er er twee, die de lokale groepen met raad en daad bijstaan.

Ben je gebeten door communicatie?
Zie jij jezelf als communicatieadviseur actief in jouw regio of provincie?
Aarzel niet, en neem als de bliksem contact op met **Timmy Van Assche**, de projectmanager. Zijn mailadres is timmy.vanassche@groen.be

Communicatie is en blijft belangrijk om het harde werk van de lokale groepen in de verf te zetten. Toch wringt daar soms het schoentje. Vaak is er een gebrek aan mankracht, soms aan ondersteuning of gewoonweg expertise. De partij neemt nu het initiatief om daaraan tegemoet te komen. Zo brengen we **iedere geïnteresseerde groene** samen in de werkgroep lokale communicatie.

Daarin willen we leren van elkaar. Zo helpen we elkaar ook vooruit. Want we slagen er niet altijd in onze dossiers naar buiten toe te verzilveren. **Per provincie worden een tweetal communicatieadviseurs** aangesteld. Zij staan onze lokale groepen met professioneel advies bij. De adviseurs kunnen op hun beurt voor advies aankloppen bij de nationale communicatiedienst.

Op 9 februari kwamen de communicatieadviseurs voor een eerste keer samen. Het betekende meteen ook het startschot van dit initiatief. In een ontspannen sfeer werden

ideeën uitgewisseld en pijnpunten blootgelegd. 'Zo zijn er een paar groepen met potentieel, maar het ontbreekt hen soms aan ervaring', aldus **Bob D'Haeseleer**, provinciaal voorzitter van Jong Groen! Oost-Vlaanderen.

'Ik ben hier ingestapt omdat ik wil dat onze communicatie doel treft', verklaart **Dirk Vos** uit Nazareth. Duidelijk is dat iedere vrijwilliger zijn eigen, specifieke reden waarom hij in dit project gestapt is. Maar we delen allemaal één bevestiging: hoe kunnen we onze groene boodschap van hoop, vernieuwing en verbetering zo goed en wervend mogelijk aan de man brengen?

Met de federale verkiezingen van 2011 en de gemeenteraadsverkiezingen van 2012 in het verschiet, is het meer dan ooit noodzakelijk om **samen sterk te staan**. Enkel door een gezonde en vlotte samenwerking kunnen we een goed resultaat neerzetten. Het project voor een professioneel lokaal communicatiebeleid zal hier zeker aan bijdragen.

3 Groene vormingsdagen

DRIE DATA, DRIE PROVINCIES EN DRIE VERSCHILLENDE THEMA'S

Op zaterdag **22 mei** (CAW De Kempen, Herentals), **29 mei** (Het Achterhuis, Gent) en **5 juni** (Provinciehuis, Leuven) heeft Groen! terug drie vormingsdagen voor jou in petto.

Op de agenda staat een sessie rond **ruimtelijke ordening** voor onze raadsleden, een workshop kadervorming rond **vergadertechnieken** en **Vera Dua** brengt haar verhaal over GGO's.

Hopelijk ben jij van de partij. Meer info vind je binnenkort op onze website en in je mailbox.

Vera Dua

DENK MEE OVER ONDERWIJS

Het congres wordt hét moment om het thema diepgang te geven en inhoudelijk uit te werken. Met de uitkomsten wil Groen! het onderwijsthema de komende jaren hoger op de politieke agenda krijgen. Het partijbestuur selecteerde alvast een aantal thema's waarover we debatteren: een groen onderwijsbeleid, de brede school, het secundair onderwijs en het lerarenberoep (zie hiernaast).

In de aanloop naar het congres leggen we een heel traject af. Daarin voorzien we diverse mogelijkheden om onze **leden en afdelingen** zo ruim mogelijk te laten **participeren**. Daarnaast betrekken we natuurlijk ook **mensen uit het onderwijs** en uit het ruime **middenveld** bij deze belangrijke discussies.

'Langs deze weg doen we alvast een eerste warme oproep aan iedereen binnen de partij die begaan is met het thema om een bijdrage te leveren', zegt projectleidster **Elisabeth Meuleman**, die tevens ook voorzitter wordt van het congres. 'Ben jij dus geïnteresseerd, of ken je iemand die mogelijk wil deelnemen, laat het dan zo snel mogelijk weten.'

Wil je **meedenken** of wil je op de hoogte blijven van de belangrijkste ontwikkelingen en de **e-nieuwsbrief** over het onderwijscongres ontvangen?

Contacteer studiemedewerker **Gijs Ory** via mail gijs.ory@groen.be of bel 02 219 19 19. Vermeld duidelijk of je wil meedenken of de nieuwsbrief ontvangen.

Projectleidster Elisabeth Meuleman

Onderwijscongres in de steigers

ZATERDAG 9 OKTOBER 2010 | ONDERWIJSCONGRES | GENT

Op het Horizoncongres in 2008 beslisten de leden van Groen! dat de partij een congres zou organiseren rond onderwijs. Vandaag zijn de voorbereidingen voor het congres, dat op zaterdag 9 oktober 2010 in Gent plaatsvindt, volop aan de gang. Zo lanceert projectleidster Elisabeth Meuleman een warme oproep om mee te denken over deze materie (zie hiernaast). En het partijbestuur selecteerde de thema's waarover we debatteren: een groen onderwijsbeleid, de brede school, het secundair onderwijs en het lerarenberoep.

1 Groen onderwijsbeleid

1. Meer dan kennis alleen

Het welbevinden op school, thuis en in de samenleving is een essentieel uitgangspunt. Het huidige beleid legt te eenzijdig nadruk op het latere slagen op de arbeidsmarkt.

2. Hefboom tot sociale mobiliteit

Er is het verband tussen de socio-economische thuissituatie van leerlingen en de prestaties op school. We zetten een aantal bakens uit om het beleid rond gelijke kansen te versterken.

3. Ontwikkeling van volwaardige burgers

Burgerschap geeft leerlingen inzicht in maatschappelijke en ethische vragen en leert hen daarmee omgaan.

4. Relatie tussen onderwijs en ecologie

Hoe gaan scholen om met duurzaamheidsvraagstukken zoals schoolinfrastructuur, woon-schoolverkeer en het belang van educatie voor duurzame ontwikkeling.

2 Brede school

De Brede School deed de voorbije jaren haar intrede in Vlaanderen en Brussel, en proefprojecten werden gewikt en gewogen. Met het oog op het congres is het tijd voor een kritische beschouwing en een aantal groene en gedurfd standpunten.

Eenzijds laat het concept toe om een aantal groene ideeën samen te brengen. Anderzijds bestaat het risico dat het begrip te ruim wordt en verwaterd. Voor de groene brede school zijn zorg en welzijn van het kind fundamenteel.

3 Secundair onderwijs: positieve oriëntering

De oriëntering van leerlingen is een thema dat onderwijspractici, ouders én jongeren bezighoudt. Het is ook een vraagstuk dat nauw verbonden is met de relatie tussen ouders en school, het belang van een gemeenschappelijk programma en het uitstellen van de studiekeuze, meer aandacht voor technische en creatieve vaardigheden en de gespannen verhouding tussen de opdracht van onderwijs en de arbeidsmarkt.

We willen antwoorden op de alarmerende berichten over jongeren die het moeilijk hebben om mee te draaien in een hoogtechnologische samenleving die aangedreven wordt door consumptie en prestatiedrang. Tieners met stress en psychische problemen hebben minder schools onderwijs nodig, minder prestatiedruk en hebben meer behoefte aan zorg en steun van de school.

Het congres wil concrete voorstellen formuleren waardoor het aantal jongeren dat het onderwijs verlaat zonder diploma sterk zal verminderen. Daarnaast willen we inspelen op de groeiende kloof tussen de leefwereld van jongeren en het schoolse leren.

4 Het lerarenberoep

Zowel in het basisonderwijs als in het secundair onderwijs is de leraar diegene het verschil maakt. Gemotiveerde, goed opgeleide leerkrachten blijven de motor van goed onderwijs. Aandacht voor het takenpakket en de loopbaan van de leraar komt bij alle thema's aan bod.

ZA 13.03.2010
Antwerpen | De Stroming

HALFWEG

DAG LOKALE POLITIEK WWW.GROEN.BE/HALFWEG

Jean-Michel Javaux,
Maarten van Poelgeest
en Kathelijne Buitenweg

*sprekende
getuigenissen*

workshops

Hoe vangen OCMW's de crisis op? * Van fietspad tot fietsstad * Sociale ecowijken

In de volgende Oikos vind je een artikel over de stad als gedeelde arena voor burgerschapspraktijken, een pleidooi voor herpolitisering van milieuactie en een verslag over de mislukte top in Kopenhagen. Verder een zoektocht naar een andere munt en een bespreking over een ‘gezonde’ ruimtelijke ordening, met elektrosmog als testcase. Hieronder bieden we je alvast een kort overzicht van de voornaamste artikels met samenvattingen.

PASCAL DEBRUYNE

De stad als gedeelde arena voor burgerschapspraktijken. Enkele gedachtesprokkels over islam, diversiteit en stedelijkheid

Het is verwonderlijk hoe het debat over ‘multicultureel samenleven in de stad’ doorheen de tijd is vastgelopen in polemieken over ‘het wezen van de islam’. Waarbij dé islam een vaststaande identiteit zou zijn. De realiteit is anders: zowel de islam als de stad zijn voortdurend in beweging. Ze worden beïnvloed door zaken vlakbij én veraf, en worden gekneed en gevormd door bestaande machten en krachten. We moeten terug oog krijgen voor deze veelzijdige realiteit die vorm krijgt in de stad als samenlevingslaboratorium. Zo kunnen we terug aanknopingspunten vinden voor de strijd voor collectieve emancipatie. Want we staan op een kruispunt. Ofwel blijven we de situatie voorstellen als een onverenigbaar en dus botsend ‘zij’ en ‘wij’ waardoor de frontlijn tussen ‘beschavingen’ recht doorheen de stad loopt. Ofwel hanteren we de stad als een platform waar de aanwezige verschillen en complexe vragen in een publieke dialoog tot uiting komen en kunnen bemiddeld worden.

ANNELEEN KENIS

Voorbij individuele gedragsverandering: pleidooi voor herpolitisering van milieuactie

Om de milieuproblemen het hoofd te bieden, wordt steeds meer beroep gedaan op individuele gedragsverandering. We hoeven niet meer op de barricaden, aan acties zoals ‘met belgerinkel naar de winkel’ kan je rustig op je eentje deelnemen. Deze focus is niet onschuldig. Het schuift de verantwoordelijkheid in de schoenen van individuen en weg van overheden, bedrijven en internationale instellingen. Dit terwijl de milieuproblemen structureel verankerd zijn in onze samenleving. Het is dan ook niet verwonderlijk dat mensen wat sceptisch staan tegenover de eigen gedragsver-

andering. Om hier stappen vooruit te zetten, is het belangrijk het persoonlijke terug in te bedden in de ruimere politieke context.

LIEN VRIJERS EN ROBIN VAN ROYEN
Van Hopenhagen naar Jopenhagen

Samen met duizenden anderen voerden Vrijders en Van Royen actie in Kopenhagen. Ze zagen hoe de top een flop werd. Ze namen er buiten deel aan een alternatieve volksassemblee om te werken aan een alternatieve agenda die de klimaatproblematiek effectief wil aanpakken en deze ook ziet als een kwestie van sociale rechtvaardigheid. Kopenhagen is voor hen een voorlopig hoogtepunt van een mondiale sociaal-ecologische strijd die de komende decennia voluit op het voorplan zal komen. En ze twijfelen er niet aan dat op de volgende topbijeenkomst ze met nog veel meer activisten zullen zijn.

MATHIAS BIENSTMAN
Tijd voor een andere munt

De Euro als eenheidsmunt, vergeet het. Zonder dat we het beseffen, zijn er talloze andere betalingsvormen in ons leven. Van Delhaizepunten tot de onvermijdelijke Bongobon. Een boeiende vraag is of dit systeem van complementaire ‘munten’ niet massaal kan worden toegepast door de overheid. Een benadering die naadloos aansluit bij de overgang van een consumptiesamenleving naar een diensteneconomie. Bienstman bekijkt of we diensten als cultuur en sport, maar even goed burenhulp of het opruimen van zwerfvuil, door de nieuwe munt niet toegankelijk kunnen maken en dichterbij de voorkeur van de mensen brengen. Ook kan de onbenutte capaciteit in die diensten aangewend worden om mensen te motiveren voor klimaatvriendelijk of sociaal gedrag. Waarom niet die gedragswijzigingen van bewoners die de kleine en grote problemen mee helpen oplossen waarderen, bijvoorbeeld door een beloning met een gemeenschapsmunt? ‘Tijd

voor een andere munt’ is een boeiende zoektocht naar een duurzame samenlevingsvorm waar dienstverlening massaconsumptie van de troon stoot.

PETER DE SMEDT
Naar een “gezonde” ruimtelijke ordening: Elektrosmog als testcase?

De mogelijke gezondheidsrisico's verbonden met gsm-masten houdt onze samenleving bezig. Gelet op de wetenschappelijke onzekerheid gaat men uit van het voorzorgsprincipe. Op basis hiervan heeft het Brusselse Gewest een strenge stralingsnorm voor gsm-normen vastgelegd. Vlaanderen daarentegen heeft nog steeds geen eigen normen. Ondertussen geeft de rechtspraak wel een tendens aan die de inplanting van een gsm-zendmast naast bijvoorbeeld een school, geen evident gegeven vindt. De Smedt bespreekt een aantal recente, ophefmakende uitspraken van rechtbanken die de problematiek van de locatiekeuze van gsm-masten scherp stellen. Dit biedt de mogelijkheid om het debat over het gebruik van de ruimtelijke ordening voor een beter leefmilieu onder de aandacht te brengen.

ABONNEREN?

Voor 20 € heb je een jaarabonnement (4 nummers). Te storten op rekening-nummer 523-0801757-30 (Oikos, Brussel) met vermelding van ‘abonnee’ en je adres.

LOSSE NUMMERS

Losse nummers zijn te koop via de website www.oikos.be en in de betere boekhandel.

GRATIS PROEFNUMMER?

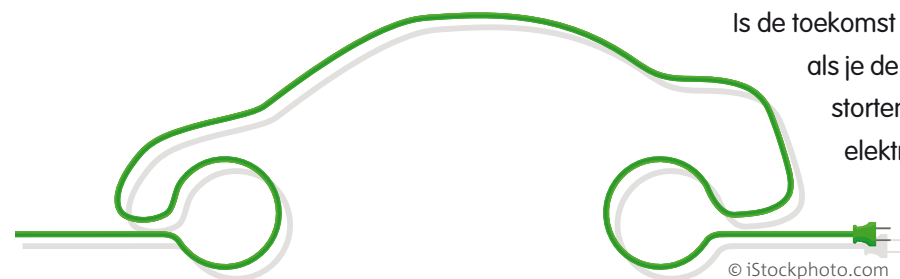
Je kan een gratis proefnummer aanvragen op de website www.oikos.be

WIL JE MEEWERKEN OF SCHRIJVEN?

Alle info bij Dirk Holemans (hoofdredacteur) dirk.holemans@telenet.be

Elektrische auto's

ZEGEN OF VLOEK?

Is de toekomst aan de elektrische wagen? Het heeft er alle schijn van als je de media moet geloven. Autoproducenten en regeringen storten zich in een wedloop om snel zoveel mogelijk elektrische wagens op de baan te krijgen.

Angela Merkel wil één miljoen elektrische wagens in Duitsland tegen 2020. De Duitse Groenen willen er twee miljoen. Spanje wil één miljoen elektrische auto's op de weg tegen 2014. Nederland wil 10.000 publieke laadzuilen voor elektrische voertuigen tegen 2012.

Kris Peeters en Ingrid Lieten starten een proeftuin voor elektrische wagens in Vlaanderen. “Vlaanderen moet de referentieregio worden voor de ontwikkeling van elektrische wagens”, zo luidt het. Ze zullen zich mogen haasten. Want zowat alle landen en regio's koesteren soortgelijke ambities. In landen als Denemarken, Israël, de VS en Spanje zijn al belangrijke stappen gezet. China volgt snel.

Ministers en burgemeesters verdringen zich om elektrische laadpunten feestelijk in te hulden. In Parijs bijvoorbeeld of in Stockholm,

Londen en Amsterdam. Alle automerken hebben plug-in hybride modellen in de aanbieding en volelektrische modellen als smaakmakers in de show rooms.

In België verkopen **Toyota, Lexus, Honda en Mercedes** al hybride modellen. Op het autosalon 2010 lanceert **Citroën** de C-zero, de elektrische stadsauto die dit jaar al in België op de markt komt. **Reva en Goupil** verkopen bij ons nu al dergelijke stadswagentjes. En ook de nieuwe elektrische **Smarts** komen er aan...

De elektrische wagen werd nochtans decennia lang geboycot en zat al even lang in de testfase, maar nu lijkt de echte doorbraak niet meer te stoppen. De hybride **Toyota Prius** baande de weg, de andere merken volgen.

Hoe snel het zal gaan, hangt vooral af van de evolutie van de olieprijs. Maar ook van

de verdere technische ontwikkeling van batterijen of accu's. En het machtig verbond van auto en olie kan nog veel roet in het eten gooien. De olielobby geeft het nog niet op. Een nieuwe “backlash” is mogelijk. Als het van de oliebazen afhangt, blijft de elektrische wagen nog lang een nicheproduct voor de ecologische elite...

Toch lijkt de kans groot dat de elektrische auto dit keer echt op grotere schaal doorbreekt. Dan worden andere vragen bijzonder belangrijk. Rijden elektrische wagens op grijze of op groene stroom? Wat zullen de gevolgen zijn van de doorbraak van de elektrische wagens op ons vervoers- en ons energiesysteem? En de hamvraag: wie beheert het slimme energienet van de toekomst?

 Het volledige artikel kun je lezen in Oikos 52.

De Welzijnsacademie en Denktank Oikos presenteren:

Dilemmas of Externalizing Care: Did we not reached the limits of passing care from the informal to the formal scene? Is more professional care attainable, affordable, and desirable?

De Deen **Gösta Esping-Andersen** studeerde sociologie en economie aan de universiteiten van Kopenhagen en Wisconsin-Madison. Zijn academische carrière startte hij aan **Harvard University**, waarna hij voor zowel onderzoeks- als doceeropdrachten gans Europa doorkruiste. Sinds 2000 bekleedt hij de leerstoel sociologie aan de **Universitat Pompeu Fabra in Barcelona**.

Esping-Andersen is de meest geciteerde socioloog op vlak van onderzoek naar de verzorgingsstaat. Hij ontwikkelde een typologie van verzorgingsstaten waarbij hij drie verschillende types onderscheidt. Het gaat hierbij om de **liberale variant** met beperkte collectieve voorzieningen (Verenigd Koninkrijk en Ierland), de **sociaal-democratische**, die meer is gericht op het verkleinen van inkomensverschillen (Scandinavië) en de **corporatistische verzorgings-**

staten van het zogenaamde Rijnlandse model (Nederland, Frankrijk, België en Duitsland) dat wordt gekenmerkt door sociale zekerheid en consensus.

ENGELSTALIGE LEZING DOOR PROF. GÖSTA ESPING-ANDERSEN

 16 maart 2010 | 18u | Brussels Parlement | Vooraf inschrijven is verplicht | Inkom 5 euro | Meer info en inschrijven via www.oikos.be

SAMEN OP DE BRES VOOR MEER RESPECT

Eind januari organiseerden de drie grote vakbonden ACV, ABVV en ACLVB samen een mars voor werk, respect en sociale rechtvaardigheid in Brussel. Zo'n dertigduizend vakbondsmilitanten, sympathisanten en een delegatie van Groen! trotseerden de striemende regen om samen meer respect voor werk én werknemers te eisen. De aanwezige parlementairen en personeelsleden deelden een pamflet uit met een sprekende cartoon van Canary Pete, de cartoonist die onlangs in de prijzen viel op Press Cartoon Belgium, en een krachtig statement. 'Groen! is dé partij die de combinatie arbeid en gezin duurzaam in onze economie wil verankeren. Wij maken werk van de vergroening van onze economie want het is daar waar de toekomst voor Vlaanderen ligt'.

